

Arrest

nr. 270 102 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger van Koerdische afkomst, afkomstig uit Shiraz. U verzocht op 26 november 2014 een eerste keer om internationale bescherming. U haalde aan vals te zijn beschuldigd van anti-islamitische activiteiten en activiteiten tegen het regime. U verklaarde 13 maanden onschuldig te hebben vastgezet in de gevangenis van Adelabad, Iran. Daaropvolgend kwam u vrij op borg en op voorwaarde dat u later terug naar de gevangenis zou gaan. Uiteindelijk ontving u op 15 april 1398 (= Iraanse kalender, stemt overeen met 6 juli 2014 volgens de Gregoriaanse kalender) een vonnis waaruit bleek dat u veroordeeld was tot een gevangenisstraf van tien jaar. Vanwege de valse beschuldigingen vluchtte u drie maanden later naar België. U verklaarde ook nog geen geloof te hebben. Het Commissariaat-generaal nam op 30 juni 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof

gehecht kon worden aan uw asielmotieven. U ging in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die deze weigeringsbeslissing op 9 november 2017 integraal bevestigde en die ook concludeerde dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas.

In december 2017 vertrok u voor 18 maanden naar Duitsland, waar u wel eens deelnam aan een betoging. U verzocht er op 27 september 2018 om internationale bescherming, waarna u werd teruggestuurd naar België. Op 29 mei 2019 verzocht u voor een tweede keer om internationale bescherming in België. Inzake dit tweede verzoek stipte u aan dat de problemen die u bij uw eerste verzoek had aangekaart, nog steeds geldig waren. Via uw zus had u immers vernomen dat agenten langs waren geweest bij uw moeder in Iran, om naar u te vragen. U vertelde voorts christen te zijn. U kwam voor het eerst in aanraking met het christendom in 2015 via twee vrienden, Reza en Mojtaba. Zij gaven u in 2015 een Bijbel en u ging voor een eerste keer mee naar de Iraanse kerk in Jette, Brussel. U ging slechts enkele keren naar de kerk en vooral omdat het u een goed en rustgevend gevoel gaf, niet omdat u al geloofde in het christendom. Wegens hartproblemen en een bijhorende operatie onderbrak u uw kerkbezoeken in 2016. Desalniettemin besliste u eind 2016 om christen te worden, omdat Jezus uw enige steunpilaar was. In 2017 werd u overgeplaatst naar een opvangcentrum in Kortrijk. Sinds begin 2017 ging u een negental maanden regelmatig naar de Iraanse kerk van Kuurne, waar het verlossingsgebed op 21 mei 2017 voor u werd uitgesproken. Sindsdien beschouwde u zichzelf als christen en begon u effectief de Bijbel te bestuderen. Toen u uw weigeringsbeslissing inzake uw eerste verzoek kreeg, ging u nog enkele weken naar de kerk in Kuurne, waarna u vertrok naar Neumünster, Duitsland. U ging voor het eerst naar de kerk in Neumünster op 15 of 16 januari 2018. Hier werd u gedoopt op 28 oktober 2018. U functioneerde ook als security van de kerk. Omdat u soms van opvangcentrum wisselde en de afstand naar de kerk in Neumünster te groot werd, ging u soms enkele weken niet naar de kerk. Bij terugkeer in België vond u een kerk in Gent, de Rabotkerk. U bracht uw zus, Pune, op de hoogte van uw bekering. Later vertelde zij u dat een ver familielid van haar man ook op de hoogte is van de situatie. Zijn naam is Mohammad Y. (...) en hij werkt voor het Ettelaat (Ministerie van Informatie). U vreesde bij terugkeer naar Iran geëxecuteerd te worden door uw vroegere problemen en door uw bekering tot het christendom. Het Commissariaat-generaal nam hierin op 27 april 2020 een weigeringsbeslissing omdat u er niet in geslaagd was om aan te tonen dat uw bekering tot het christendom was ingegeven door een oprechte religieuze overtuiging en omdat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikte bleek dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en dat zij evenmin veel aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Op 5 november 2020 werd deze weigeringsbeslissing integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad merkte in haar arrest net zoals het Commissariaat-generaal op dat u niet had aangetoond dat uw christelijke activiteiten ingegeven waren door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging en dat u dan ook geenszins aannemelijk had gemaakt daadwerkelijk een (overtuigd) christen te zijn en zich bij terugkeer naar Iran als christen te zullen gedragen.

Op 8 januari 2021 verzocht u een derde keer om internationale bescherming. U stelde dat uw problemen van vroeger nog steeds geldig zijn, dat u door uw bekering niet naar Iran kan terugkeren, dat uw familie hiervan op de hoogte is en uw bekering te zien is op uw openbare facebookpagina. U neemt op dinsdag en zondag deel aan de erediensten van de Rabotkerk via Zoom. Ten slotte verklaarde u ziek en depressief te zijn en een medische behandeling nodig te hebben. Ter staving van uw derde verzoek legde u de volgende documenten neer: een aanbevelingsbrief d.d. 17 januari 2021 van de protestantse Rabotkerk waarin staat dat u aangesloten bent bij de online Iraanse Bijbelgroep en u een trouwe bezoeker bent van de chat via Zoom; en een brief van uw advocaat d.d. 27 januari 2021 waarin hij stelt dat u meent oprecht te zijn bekeerd tot het christendom en u hierdoor vervolging vreest in uw land van herkomst zowel door de overheid als door familieleden en waarin hij onder meer verwijst naar het ambtsbericht van het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken van 24 december 2013 en andere rapporten uit 2013. Hierna stuurde uw advocaat via mail nog een screenshot van uw facebookpagina en een brief van de Iraanse kerk van Brussel d.d. 11 februari 2021 door waarin staat dat u vijf à zes jaar geleden voor het eerst enkele keren naar deze kerk kwam, dat u vorig jaar opnieuw enkele keren langsging en dat u op 17 januari 2021 opnieuw langskwam in deze kerk en sindsdien de vieringen en Bijbelstudie volgt via Zoom.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op

werpen. U beweerde weliswaar ziek te zijn en een medische behandeling nodig te hebben, maar u legde ter staving hiervan niet het minste begin van bewijs neer waardoor uit niets blijkt dat er bepaalde elementen of omstandigheden zouden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming zouden kunnen bemoeilijken. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op de asielmotieven die u in het kader van uw tweede verzoek hebt uiteengezet, met name dat u nog steeds vreest door uw bekering tot het christendom niet te kunnen terugkeren naar Iran, dat uw familie hiervan op de hoogte is, dat uit uw openbare facebookpagina blijkt dat u bekeerd bent en dat u op heden deelneemt aan kerkvieringen via Zoom (verklaring volgend verzoek, vraag 19), moet worden beklemtoond dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede verzoek oordeelde dat u er niet in geslaagd was om aan te tonen dat uw bekering tot het christendom was ingegeven door een oprechte religieuze overtuiging en dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikte bleek dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en dat zij evenmin veel aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Op 5 november 2020 werd deze weigeringsbeslissing integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad merkte in haar arrest net zoals het Commissariaat-generaal op dat u niet had aangetoond dat uw christelijke activiteiten ingegeven waren door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging en dat u dan ook geenszins aannemelijk had gemaakt daadwerkelijk een (overtuigd) christen te zijn en zich bij terugkeer naar Iran als christen te zullen gedragen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw tweede verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In onderhavig geval moet echter vastgesteld worden dat een dergelijk element in uw huidig dossier niet voorhanden is.

Het feit dat u ter staving van uw (online) kerkgang in de Rabotkerk en in de kerk van Jette attesten neerlegt wil immers niet zeggen dat er wordt uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Uw kerkgang dient ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering tot het nieuw gekozen geloof, wat u, gelet op de vaststellingen gedaan in het kader van uw tweede verzoek, geenszins deed. U bracht in het kader van uw derde verzoek geen elementen aan die de onoprechtheid van uw geloofsactiviteiten in België kunnen ombuigen.

Betreffende uw openbare facebookpagina waarnaar zowel u als uw advocaat verwijzen dient opgemerkt te worden dat u pas na het indienen van uw derde verzoek op 8 januari 2021 startte met het posten van christelijke foto's en teksten. Zo postte u uw allereerste foto van een kruis op 9 januari 2021, de dag na het indienen van uw verzoek.

Deze opvallende samenloop van omstandigheden wijst opnieuw op uw opportunistische houding en doet sterk vermoeden dat u enkel en alleen christelijke posts op uw facebookaccount begon te plaatsen om uw derde verzoek om internationale bescherming kracht bij te zetten. Gelet op het opportunistisch karakter van uw bekering blijkt bovendien uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om uw christelijke boodschappen op uw sociale media bij terugkeer naar Iran te verwijderen.

Uit de geüpdatete informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt betreffende uw (opportunistische) geloofsactiviteiten, onder meer op het internet, bovendien, in tegenstelling tot de oudere informatie waarnaar uw advocaat in zijn schrijven verwijst, dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit, zoals bij uw tweede verzoek is gebleken, niet aannemelijk gemaakt – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – uw bekering tot het christendom is echter niet oprecht waardoor uit niets blijkt dat u zich bij terugkeer als christen zal gedragen –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Betreffende uw verklaring dat uw familie op de hoogte is van uw bekering (verklaring volgend verzoek, vraag 19) en betreffende de stelling van uw advocaat in zijn schrijven d.d. 27 januari 2021 dat familieleden iemands bekering ook sterk kunnen afkeuren en dit als een schande voor de familie kan worden beschouwd, moet vermeld worden dat uzelf niet aantoonde dat u hierdoor problemen heeft met uw familie. Meer zelfs, u gaf tijdens uw derde verzoek zelfs aan dat u twee à drie keer per week praat met uw zus over religieuze zaken en met neven en nichten over algemene zaken (verklaring volgend verzoek, vraag 21). In dit verband kan volledigheidshalve nog in herinnering worden gebracht dat u in het kader van uw tweede verzoek beweerd heeft dat u een ver familielid had, Mohammad Y. (...), die voor het Ettelaat werkt en die op de hoogte was van uw beweerde bekering en dat aan uw beweringen in dit verband geen enkel geloof kon worden gehecht.

Wat betreft uw verklaringen dat u al die jaren in België misschien [doorheen uw asielprocedures] slecht begrepen bent geweest, er verkeerd werd vertaald of er misschien misverstanden zijn ontstaan (verklaring volgend verzoek, vraag 17), moet vermeld worden dat dergelijke vage opmerkingen zonder concreet te maken over welke misverstanden of vertaalfouten het dan zou moeten gaan evenmin van die aard zijn dat zij uw kans op internationale bescherming aanzienlijk kunnen vergroten. Eventuele misverstanden en opmerkingen wat betreft vertaling konden bovendien reeds in het kader van uw vorig verzoek worden doorgegeven.

Inzake uw verklaringen waarbij u stelde dat u ziek en depressief bent en een medische behandeling nodig heeft – dit toonde u echter voor alle duidelijkheid niet aan – (verklaring volgend verzoek, vraag 17), moet gewezen worden op het feit dat medische problemen evenwel geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op het voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de:

“Schending van artikel IA van het Verdrag van Genève; Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet”.

Verzoeker wijst in dit kader op de vluchtelingendefinitie vervat in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 1951, past de elementen uit deze definitie toe op zijn situatie en herhaalt de aangevoerde vrees voor vervolging ten gevolge van zijn bekering tot het christendom.

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de:

“Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Hij voert aan:

“Verzoeker meent dat de vorige beslissing van verweerster van april 2020 was.

Ondertussen is 1 jaar voorbij gegaan en in deze periode is verzoeker zeer intensief bezig geweest met zijn activiteit als een christen.

Verzoeker meent dat verweerster verplicht is om rekening te houden met deze feiten.

Verzoeker meent dat iedereen op de sociale media ziet dat hij een bekeerde persoon is.

Bij een eventuele terugkeer zal hij meteen aangehouden en berecht worden.

Wat betreft de opmerking van verweerster: waarom verzoeker pas vanaf 10 januari 2021 op facebook postte.

Verzoeker meent dat voor zijn derde asielaanvraag geen dak boven zijn hoofd had. Hij was dakloos.

Verzoeker kreeg, niet meteen maar na een paar dagen na zijn asielaanvraag toegang tot het opvangplaats.

Verzoeker meent bovendien dat personen op elk moment in zijn leven kunnen veranderen.

Verweerster stelt dat verzoeker wel contacten heeft met zijn zus en de familie van verzoeker geen probleem heeft met de bekering.

Verzoeker meent dat hij alleen met zijn zus spreekt. De familie van verzoeker is niet beperkt tot zijn zus.

Verzoeker heeft de zijn neven over Christendom gesproken en ze namen hem kwalijk.

Sindsdien is elke contact verbroken.

Voortgezette religieuze engagement:

Activiteiten en bekendheid in de sociale media en het risico bij een terugkeer naar het land van herkomst:

Verzoeker meent dat verweerster geforceerd op zoek is naar de nietszeggende elementen om zijn geloofwaardigheid in twijfel te trekken.

Verzoeker vraagt om hem het voordeel van twijfel te verlenen wat betreft zijn vrees voor vervolging.

Verzoeker is ziek en onder behandeling. De medische stukken zullen in de loop van de procedure voorgelegd worden.

Verweerster stelt dat deze medische problemen geen verband houden met de vluchtelingverdrag.

Verzoeker stelt dat hij deze medische problemen wel een grond vormt om aan hem het voordeel van twijfel te verlenen.

Verzoeker verwijst naar zijn medische problemen niet om op basis van deze problemen erkend te worden.

Verzoeker verwijst naar zijn medische problemen om aan te tonen dat in zijn geval het voordeel van twijfel ruim gerechtvaardigd is.

Verzoeker is in de sociale media bekend als iemand die bekeerd is en hij meent dat bij een eventuele terugkeer naar Iran hij onthoofd zal worden.

Verweerster stelt dat verzoeker geen indicatie heeft dat het regime in Iran op de hoogte is van deze christelijke activiteiten van verzoeker.

Verweerster is naïef wanneer ze iets stelt.

Deze activiteiten van Iraniërs in diaspora worden al jaren in de gaten gehouden door het regime.

Verzoeker is bekeerd tot christendom en bij een eventuele terugkeer lopen ze het risico om vervolgd te worden.”

Verzoeker wijst vervolgens op en citeert uit algemene landeninformatie omtrent de situatie voor (bekeerde) christenen in Iran. Hij stelt te vrezen dat zijn leven in Iran in gevaar is omwille van zijn activiteiten op de sociale media.

“Het landen informatie waarnaar verweerster verwijst mag in die zin niet dienstig gebruikt worden.

Verweerster is zeer naïef als ze denkt dat het regime in Iran nu verbeterd is in vergelijking met een paar jaar geleden - onderzoekmoment van het ambtsbericht van het ministerie van de buitenlandse zaken van Nederland.

Als het regime dit toen deed, is het logisch dat ze dit ook nu voortzetten. Het regime is sinds 2013 niet verbeterd.

Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Zij geen rekening houdt met de verklaringen van verzoeker

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is.”

2.3. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een derde middel op de:
“Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet”.

Hij betoogt:

“Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de ‘sliding scale’:

(...)

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door zijn profiel.

Verweerder heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom ze aan verzoeker geen subsidiaire beschermingsstatus niet toegekend heeft.”

2.4. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“In hoofdorde:

De beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 21.05.2021 te vernietigen en te hervormen en verzoeker het statuut van vluchtelingen overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

In ondergeschikte orde:

De beslissing van het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 21.05.2021 m.b.t. verzoeker te vernietigen en te hervormen en verzoeker subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.”

2.5. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

2.6. Ter terechtzitting legt verzoeker drie pagina's neer waaruit blijkt dat hij op 14 maart 2022 een afspraak heeft bij een psycholoog.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal vooreerst niet uit over een maatregel tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.2. Waar verzoeker stelt dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden zou zijn, ziet de Raad verder niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* kan dan ook niet worden aangenomen.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt voorts in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing geheel terecht wordt gesteld dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen

die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U beweerde weliswaar ziek te zijn en een medische behandeling nodig te hebben, maar u legde ter staving hiervan niet het minste begin van bewijs neer waardoor uit niets blijkt dat er bepaalde elementen of omstandigheden zouden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming zouden kunnen bemoeilijken. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Volledig ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van zijn voorgehouden medische problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Bezwaarlijk kan verzoeker in dit kader volstaan met de algemene bewering *“dat hij deze medische problemen wel een grond vormt om aan hem het voordeel van twijfel te verlenen”* en dat deze medische problemen zouden dienen te leiden tot de conclusie *“dat in zijn geval het voordeel van twijfel ruim gerechtvaardigd is”*.

Dient in dit kader immers vooreerst te worden vastgesteld dat, hoewel hij aankondigt zulks te zullen doen in het voorliggende verzoekschrift, verzoeker zijn beweerde medische problemen en vermeende behandeling tot op heden niet staaft aan de hand van enig begin van bewijs. Een geplande afspraak bij een psycholoog op 14 maart 2022 kan bezwaarlijk als een dergelijk bewijs worden aangenomen. Aldus toont hij nog steeds niet aan en kan hoegenaamd niet worden aangenomen dat verzoeker daadwerkelijk zou kampen met medische problemen; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat deze problemen (mogelijks) van zulke aard zouden zijn dat deze hem ertoe zouden hebben verhindert of zouden verhinderen om zijn verzoek om internationale bescherming op een volwaardige wijze te doorlopen en in dit kader gedegen verklaringen af te leggen. Verzoeker toont aldus in het geheel niet aan dat, waar, op welke wijze of in welke mate zijn zelfverkleerde medische problemen en/of behandeling aan de weg zouden hebben gestaan of zouden staan van een deelname in zijner hoofde aan de procedure internationale bescherming.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om hieromtrent ook maar de minste verdere duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te poneren dat hij medische problemen zou kennen, dat hij zou worden behandeld en dat een ruime toepassing van het voordeel van de twijfel daardoor gerechtvaardigd zou zijn. Hij toont daarbij in het geheel niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Aldus toont verzoeker op generlei wijze aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Zo al aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker zou kampen met medische problemen, *quod non*, dan kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat verzoeker geheel niet aannemelijk maakt dat deze eventuele medische problemen in zijner hoofde vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van de voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op de asielmotieven die u in het kader van uw tweede verzoek hebt uiteengezet, met name dat u nog steeds vreest door uw bekering tot het christendom niet te kunnen terugkeren naar Iran, dat uw familie hiervan op de hoogte is, dat uit uw openbare facebookpagina blijkt dat u bekeerd bent en dat u op heden deelneemt aan kerkvieringen via Zoom (verklaring volgend verzoek, vraag 19), moet worden beklemtoond dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede verzoek oordeelde dat u er niet in geslaagd was om aan te tonen dat uw bekering tot het christendom was ingegeven door een oprechte religieuze overtuiging en dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikte bleek dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en dat zij evenmin veel aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Op 5 november 2020 werd deze weigeringsbeslissing integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad merkte in haar arrest net zoals het Commissariaat-generaal op dat u niet had aangetoond dat uw christelijke activiteiten ingegeven waren door een gefundeerde, oprechte religieuze overtuiging en dat u dan ook geenszins aannemelijk had gemaakt daadwerkelijk een (overtuigd) christen te zijn en zich bij terugkeer naar Iran als christen te zullen gedragen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw tweede verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In onderhavig geval moet echter vastgesteld worden dat een dergelijk element in uw huidig dossier niet voorhanden is.

Het feit dat u ter staving van uw (online) kerkgang in de Rabotkerk en in de kerk van Jette attesten neerlegt wil immers niet zeggen dat er wordt uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Uw kerkgang dient ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering tot het nieuw gekozen geloof, wat u, gelet op de vaststellingen gedaan in het kader van uw tweede verzoek, geenszins deed. U bracht in het kader van uw derde verzoek geen elementen aan die de onoprechtheid van uw geloofsactiviteiten in België kunnen ombuigen.

Betreffende uw openbare facebookpagina waarnaar zowel u als uw advocaat verwijzen dient opgemerkt te worden dat u pas na het indienen van uw derde verzoek op 8 januari 2021 startte met het posten van christelijke foto's en teksten. Zo postte u uw allereerste foto van een kruis op 9 januari 2021, de dag na het indienen van uw verzoek.

Deze opvallende samenloop van omstandigheden wijst opnieuw op uw opportunistische houding en doet sterk vermoeden dat u enkel en alleen christelijke posts op uw facebookaccount begon te plaatsen om uw derde verzoek om internationale bescherming kracht bij te zetten. Gelet op het opportunistisch karakter van uw bekering blijkt bovendien uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om uw christelijke boodschappen op uw sociale media bij terugkeer naar Iran te verwijderen.

Uit de geüpdatete informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt betreffende uw (opportunistische) geloofsactiviteiten, onder meer op het internet, bovendien, in tegenstelling tot de oudere informatie waarnaar uw advocaat in zijn schrijven verwijst, dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit, zoals bij

uw tweede verzoek is gebleken, niet aannemelijk gemaakt – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – uw bekering tot het christendom is echter niet oprecht waardoor uit niets blijkt dat u zich bij terugkeer als christen zal gedragen –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Betreffende uw verklaring dat uw familie op de hoogte is van uw bekering (verklaring volgend verzoek, vraag 19) en betreffende de stelling van uw advocaat in zijn schrijven d.d. 27 januari 2021 dat familieleden iemands bekering ook sterk kunnen afkeuren en dit als een schande voor de familie kan worden beschouwd, moet vermeld worden dat uzelf niet aantoonde dat u hierdoor problemen heeft met uw familie. Meer zelfs, u gaf tijdens uw derde verzoek zelfs aan dat u twee à drie keer per week praat met uw zus over religieuze zaken en met neven en nichten over algemene zaken (verklaring volgend verzoek, vraag 21). In dit verband kan volledigheidshalve nog in herinnering worden gebracht dat u in het kader van uw tweede verzoek beweerd heeft dat u een ver familielid had, Mohammad Y. (...), die voor het Ettelaat werkt en die op de hoogte was van uw beweerde bekering en dat aan uw beweringen in dit verband geen enkel geloof kon worden gehecht.

Wat betreft uw verklaringen dat u al die jaren in België misschien [doorheen uw asielprocedures] slecht begrepen bent geweest, er verkeerd werd vertaald of er misschien misverstanden zijn ontstaan (verklaring volgend verzoek, vraag 17), moet vermeld worden dat dergelijke vage opmerkingen zonder concreet te maken over welke misverstanden of vertaalfouten het dan zou moeten gaan evenmin van die aard zijn dat zij uw kans op internationale bescherming aanzienlijk kunnen vergroten. Eventuele misverstanden en opmerkingen wat betreft vertaling konden bovendien reeds in het kader van uw vorig verzoek worden doorgegeven.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het voorliggende verzoekschrift geen dienstige argumenten aan.

Dat hij sedert het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van november 2020 zijn christelijke activiteiten heeft verdergezet en ter staving hiervan nieuwe documenten heeft neergelegd, kan geenszins volstaan om afbreuk doen aan de reeds tijdens zijn voorgaande verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen. Gezien reeds tijdens dit voorgaande verzoek duidelijk bleek dat verzoekers religieuze engagement en activiteiten in België kennelijk zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen en niet voortspruiten uit een oprechte en diepgewortelde bekering en religieuze overtuiging, dient te worden besloten dat ook verzoekers verderzetting van dit engagement en deze activiteiten sedert november 2020, verderzetting die hij staaft aan de hand van enkele stukken, is ingegeven vanuit diezelfde, louter opportunistische overwegingen, niet kadert binnen of is ingegeven vanuit een geloofwaardige, oprechte en diepgewortelde religieuze bekering en overtuiging en enkel tot doel heeft verzoeker te voorzien in een motief voor internationale bescherming en een eventuele, hieraan gekoppelde verblijfsstatus.

Waar verzoeker de gedane vaststellingen inzake het opvallende ogenblik waarop hij zijn activiteiten op de sociale media startte tracht te verklaren doordat hij eerder dakloos zou zijn geweest, dient voorts te worden opgemerkt dat hij deze bewering niet staaft. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat gelet op het voorgaande ook los van deze vaststelling verzoekers activiteiten op de sociale media klaarblijkelijk zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen, niet kaderen binnen een geloofwaardige, oprechte en diepgewortelde bekering en overtuiging en enkel tot doel hebben om verzoeker een asielmotief en eventueel een verblijfsstatus op te leveren. Aldus mag redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker deze activiteiten staakt en de betreffende inhoud van zijn sociale media verwijdert alvorens terug te keren naar zijn land van herkomst. Uit de informatie zoals aangehaald door verweerder blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen waar hij verwijst naar volledig gedateerde informatie uit 2013, in dit kader verder genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, het bestaan van dergelijke risicofactoren in zijner hoofde in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de bewering dat hij zou zijn bekeerd tot het christendom, hij reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn activiteiten in België en op de sociale media en hij maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze

activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan.

Waar verzoeker andermaal poneert dat hij ten gevolge van zijn bekering problemen zou kennen met en vervolging zou dienen te vrezen door zijn familie, dient te worden opgemerkt dat verzoeker zich te dezen beperkt tot het uiten van een aantal blote, niet-gestaafde en ongefundeerde beweringen. Het afleggen van dergelijke louter bijkomende verklaringen, die volledig in lijn liggen van en voortbouwen op de reeds eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen, kan niet worden beschouwd als een nieuw feit of element in de zin van de hoger aangehaalde bepaling. Hoe dan ook dient in dit kader te worden opgemerkt dat verzoekers vermeende bekering in acht genomen hetgeen voorafgaat iedere geloofwaardigheid ontbeert. Tevens dient te worden herhaald dat verzoekers religieuze activiteiten gelet op het voormelde een louter en apert opportunistisch karakter hebben. Zelfs indien zijn familie op de hoogte zou zijn van het feit dat hij zich in België beriep op een beweerde bekering en daarom religieuze activiteiten ontwikkelde, kan aldus worden aangenomen dat ook zij op de hoogte zijn van het louter en kennelijk opportunistisch karakter van deze door verzoeker aangevoerde bekering en activiteiten. Derhalve is het in het geheel niet geloofwaardig dat zij hem daarom zouden willen viseren of vervolgen. Verzoeker gaat met zijn voormelde betoog verder schromelijk voorbij aan de terechte vaststelling dat hij reeds tijdens zijn tweede verzoek ten onrechte en op geheel ongeloofwaardige wijze beweerde dat een ver familielid dat zou werken voor de Ettelaat op de hoogte was van zijn beweerde bekering en daarom voor problemen zou (dreigen te) zorgen. Dat hij reeds eerder op ongeloofwaardige wijze aanhaalde dat hij ten gevolge van zijn beweerde bekering problemen zou kennen met een (ver) familielid, werpt tevens een zware smet op de geloofwaardigheid van de heden beweerde problemen met en vrees ten aanzien van overige familieleden. Verder gaf verzoeker blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing in zijn verklaring volgend verzoek nog aan dat hij een goed contact had met zijn zus en dat hij met haar zelfs sprak over religieuze zaken. Tevens gaf hij aan dat hij nog contact had met neven en nichten en dat hij het met hen over algemene zaken had. Aldus bleek nergens uit, en oordeelde verweerder terecht dat verzoeker niet aantoonde, dat verzoeker ten gevolge het gegeven dat zijn familie op de hoogte zou zijn van zijn beweerde bekering en activiteiten problemen zou riskeren. Dat verzoeker heden, na te zijn geconfronteerd met deze vaststellingen, plots beweert dat hij het met zijn neven zou hebben gehad over het christendom, dat zij hem dit kwalijk namen en dat sindsdien elk contact zou zijn verbroken, ontbeert dan ook iedere geloofwaardigheid. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker zulks op generlei wijze staaft of onderbouwt.

Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven volledig onverlet. Deze vinden stuk voor stuk steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet op dienstige wijze weerlegt of betwist, onverminderd gelden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst het christelijke geloof zal aanhangen, dat hij zich aldaar als christen zal manifesteren en dat hij er als dusdanig zou riskeren te worden gepercipieerd door zijn omgeving en/of zijn autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij ingevolge hiervan vervolging zou riskeren.

Derhalve is verzoekers verwijzing naar informatie over de situatie voor (bekeerde) christenen in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.7. Gezien uit het voorgaande genoegzaam blijkt dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn en dat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voorlegt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of

voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, kan het verwijt dat verweerder nader had moeten motiveren inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te dezen gelet op het bepaalde in artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet evenmin worden aangenomen.

3.8. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT